

Република Србија
УПРАВНИ СУД
13 У. 2813/10 (2008)
09.12.2010. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латинић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца С.Б. –С.к.м. К., Улица ..., поднетој против решења Комисије за заштиту конкуренције Републике Србије бр. ... од ... године, у предмету заштите конкуренције, у нејавној седници већа одржаној дана 09.12.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем које је донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. 5763/06 од 24.10.2007. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против закључка председника Савета Комисије за заштиту конкуренције бр..... од године, којим је одбачен захтев тужиоца за покретање поступка против У.к.о. из Б. и Предузећа А.в.ц. д.о.о. из Б.

Тужилац у тужби коју је поднео Врховном суду Србије дана 27.02.2008. године под посл.бр. У. 1381/08, оспорава законитост решења туженог из свих законом

предвиђених разлога. Наводи да је оспорено решење донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије, а тужени орган није поступио по примедбама и у складу са правним схватањем суда, није оценио наводе у жалби и није дао разлоге за одлуку, чиме су повређена правила поступка. Наводи да је Комисија за заштиту конкуренције покренула поступак против тужиоца због повољније рекламне понуде у форми летака, а захтев тужиоца против А.в.ц. поднет на основу истог чињеничног стања, одбијен је, чиме је повређено начело једнакости странака. Указује да незаконито поступање А.в.ц. представља радњу спречавања, ограничавања или нарушавања конкуренције, којом се тужиоцу проузрокује штета, те да је Комисија требала да покрене поступак у складу са одредбом члана 57. став 3. тачка 1. Закона о заштити конкуренције. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр.116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог закона.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, поступајући на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је одбацио захтев тужиоца за покретање поступка против Удружења кабловских оператера из Б. и Предузећа А.в.ц. д.о.о. из Б. на основу члана 58. став 2. Закона о заштити

конкуренције, јер нису испуњени услови из члана 7. став 1. и став 2. тачка 4. наведеног закона, за коју одлуку је дао разлоге које као довољне и на закону засноване, прихвата и овај суд.

Одредбом члана 7. став 1. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“ бр. 79/05) је прописано да акти који за циљ или последицу имају или могу имати битно спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту у смислу овог закона, јесу споразуми, уговори, поједине одредбе уговора, изричитих или прећутних договори, усаглашене праксе, одлуке удружења учесника на тржишту. У ставу 2. тачка 4. истог члана закона је прописано да споразуми из става 1. овог члана забрањени су и ништави, а нарочито споразуми којима се примењују неједнаки услови пословања на исте послове са различитим учесницима на тржишту и тиме учесници на тржишту доводе у неповољнији положај у односу на конкуренте. Према одредби члана 58. став 2. истог закона, председник Савета у року из става 1. овог члана доноси закључак којим одбацује захтев, ако је захтев поднет од стране неовлашћеног лица или ако радња описана у захтеву није радња којом се спречава, ограничава или нарушава конкуренција.

По оцени суда, неосновано се у тужби наводи да тужени орган није оценио наводе жалбе и да није отклонио повреде правила поступка на које је Врховни суд Србије указао у пресуди У. 5763/06 од 24.10.2007. године, те да је на тај начин повредио правила поступка. Ово стога што из образложења оспореног решења се види да је тужени орган оценио све битне наводе жалбе, отклонио је повреде правила поступка на које је Врховни суд Србије указао у наведеној пресуди и за одлуку је дао јасне и на закону засноване разлоге, па како су у тужби поновљени наводи из жалбе, то суд ове наводе није посебно образлагао јер су исти наводи правилно оцењени од стране туженог органа као наводи из жалбе.

Суд је ценио и остале наводе тужиоца, али налази да исти не доводе у сумњу законитост оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен

закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 09.12.2010. године 13 У. 2813/10 (2008)

Записничар
Вукица Латинковић,с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

VJ-2010